

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

II-то обикновено Народно Събрание.

—♦♦♦♦—
XII ЗАСЪДНИЕ, СРЪДА, 9 АПРИЛИ 1880 ГОД.

(Подъ предсѣдателството на г-на П. Р. Славейкова — Начало въ 1 часа и 20 минути.)

Предсѣдатель: Ще се чете списъка на депутатите.

Секр. Золотовъ: (Чете списъка на депутатите.) Послѣ чете депутатите, които сѫ отсѫтствуали на 6-ий Априлий, именно:) Христо Стояновъ, Митроп. Мелетий Софийский, Петаръ Генчовъ, Иосифъ Ковачовъ, Петко Горбановъ, Тасе Станковъ, Петко Каравеловъ, Трандафелъ Ивановъ, Преосвящ. Климентъ Браницкий, Георги Тишевъ, Д-ръ Брадель, Г. Кирковъ, Д-ръ Антоновъ, Хюсенинъ Ахмедовъ, Г. Геровъ, Азисъ Ефенди, Драганъ Щанковъ, Григорий Начевичъ, Тодоръ Станчовъ, Мехмедъ Байрактаръ, Преосв. Симеонъ Преславский, Г. Болярски, Тодоръ Икономовъ, Константинъ Стоиловъ.

Предсѣдатель: Отъ 171 депутати отсѫтствуваатъ 35; присѫтствуваатъ 136; има винегласие; Събранието е пълно и се отваря. Първо, което има да забѣлѣжж, е, че 3 пъти отсѫтствуваха вече наредъ: Г-да Христо Стояновъ, Пр. Мелетий Софийский, Иосифъ Ковачовъ, Петко Горбановъ, Христо Стояновъ, Климентъ Браницки, Георги Кирковъ, Азисъ Ефенди, Григоръ Начевичъ. На тия ще се отправимъ да имъ извѣстимъ, споредъ рѣшението на Народното Събрание, че трѣба да явятъ, защо не присѫтствуваатъ въ засѣданятията.

И. Ковачовъ: Азъ три пъти не съмъ отсѫтствуваълъ. Само единъ път съмъ отсѫтствуваълъ, и

два пъти съмъ дошелъ късно, и отсѫтствуваълъ съмъ по причина на работата въ министерството, гдѣто служж.

Предсѣдатель: Това не дава право за отсѫтствие. Но за това поподиръ ще говорими, а не днесъ. Новечето отъ отсѫтстващите живѣять тукъ въ София, и като не имъ се плаща, ние трѣба за това да помислимъ, какво ще направимъ съ тѣхъ. Сега ще пристъпимъ къмъ прочитане на протоколътъ.

Секр. Баларевъ: (Чете дневникътъ отъ 10. засѣдание.)

Предсѣдатель: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжки върху четения протоколъ? (Нѣма.) Значи, че се приема. Сега ще се чете протоколътъ отъ послѣдното засѣдание.

Секр. Коевъ: (Чете дневникътъ отъ 11-то засѣдание.)

Предсѣдатель: Има ли нѣкой да направи нѣкаква забѣлѣжка върху послѣдниятъ протоколъ?

Грънчаровъ: Тамъ по разискване на поддансівото на г-на Евлогия Георгиева, че първото Народно Събрание, като се произнесло за правилността на избора, го било приело. Първото Народ. Събрание се произнесе само, че изборите сѫ правилни, а че постъ ще пита за законната точка на поддансівото. Това е противорѣчие на послѣдното

Събрание, защото трябвало да се каже, че последното Събрание теже се е произнесло, че изборите са станали правилно.

Тодоровъ: Отъ четението на протоколите чухъ, както и отъ вънъ се научихъ, че когато станало въпросъ за турско-българските бюлетини, г-нъ Славейковъ се изразилъ, че приемстванието имъ било незаконно. До колко това е биле незаконно, то се види отъ това, че Народното Събрание, когато го е обмислило, то ги е приело, и най-послѣ оправда и мене. Но г-нъ Славейковъ твърдѣ живо си позволилъ при това разисквание, да ме нападне лично, което споредъ 8 членъ отъ правилника не се позволява.

Предсѣдателъ: Върху протокола говорете.

Тодоровъ: Върху протокола говоря.

Предсѣдателъ: Само върху протокола можете да направите забѣлѣжки; защото считамъ, ако ви възразя, че ще се отдалечимъ отъ предмета.

Тодоровъ: (Шумъ; прекъснуватъ го.) Ако не желае да ме чуе Народното Събрание, да се произнесе, и тогава е друго. Вирочемъ този въпросъ е за това, че се е казало, че съмъ правилъ и въща незаконни, и сега се вижда, че не съмъ ги правилъ. Азъ оставилъ на губерцки съвѣтъ пълна свобода, да се грижи за изборите. Турцитъ не искахъ да пишатъ само български бюлетини, като казвахъ, че нѣма искри. Най-сетне губернскиятъ съвѣтъ намѣри за добре да имъ остави волята, да ги пишатъ на български и турски.

Предсѣдателъ: То е свършено, и азъ ви отнемамъ думата.

Тодоровъ: Само забѣлѣжвамъ, че г-нъ Славейковъ противодѣйствува на правилника на камарата, че той забрави обѣщанието си, гдѣто каза публично, че ще бѫде безпристрастенъ, когато се избра за предсѣдателъ.

Предсѣдателъ: Отнемамъ ви думата.

Грънчаровъ: Желая да забѣлѣж, че г-нъ Тодоровъ не се съображава самъ съ правилника.

Предсѣдателъ: Никой ви не нападва, освѣнъ за което има право. Има ли нѣкой да забѣлѣжи нѣщо върху тѣзи протоколи?

Митр. Р. Григорий: Завчера въ декларацията за Евлогия Георгиева, когато казахъ, че избирателите са поискали консулството, да ли той е руски подданикъ, то тъ питахъ Букureщското консулство, а азъ бѣхъ казалъ Русчукското, за това моли да се поправи това въ протоколътъ.

Предсѣдателъ: Азъ имамъ една забѣлѣжка да направя, и мисля, че въ стенографическиятъ протоколъ ще бѫде точно. Когато се говори върху избора на Гагалската околия, не е забѣлѣжено, че по причина на икономическото подозрѣние къмъ Русчук-

скиятъ окръженъ съвѣтъ, който е испращалъ всички тѣзи протоколи, азъ настоявахъ да се касепратъ тѣзи избори, само за това. Второ ще напомня колкото за Тодора Станчевъ отъ Русчукъ, гдѣто е въ протола казано, че ще се пише отъ страна на бюрото, за да се вика въ камарата, то получихъ слѣдующата телеграма: „Въ София. Предсѣдателю на Народното Събрание. Днесъ Оджаковъ, предсѣдателъ на окръжниятъ съдъ, за отмъщение противъ 96 чл. на Конституцията, вика ме на съдъ. Като представителъ, прося защита противъ произвола. Т. Х. Станчевъ.“

Стамбуловъ: Азъ моля, ако се съгласяте г-да представителите, да се отнесе г-нъ предсѣдателъ до министерството на правосъдието и този буйствующий человѣкъ да се махне отъ съдилището, защото той докача честта на съдилищата и на народа. Той не уважава Конституцията, плаши хората въ съдилището, че ще ги утрепе съ револверъ, затваря малки дѣца и др. За това трѣба да се махне, да се отърве страната отъ неговото самоволие. (Гласове: Съгласно.)

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание предложението на г-на Стамбулова?

Стамбуловъ: Освѣнъ това да се предаде Оджаковъ на съдъ и за нарушение на 96 чл. на Конституция. (Гласове: Съгласно.)

Предсѣдателъ: Менъ се види това малко неопредѣлено. Трѣба да го мотивирате.

Стамбуловъ: За всичката негова дѣятелност, и че е насилилъ представителъ, който е неприносенъ, и то противъ избирателниятъ законъ и противъ Конституцията. За това предлагамъ, да се махне, и да се даде сѫщеврѣменно подъ съдъ.

II. Станчовъ: Азъ съмъ напълно съгласенъ съ г-на предговоришия, само, мисля, че добре би било съгласно съ 107 чл. на Конституцията, да искаме отъ г-на министра на правосъдието, да благоволи да даде нѣкои разяснения за постъпката на този чиновникъ, който безосновно си позволява да върши такива работи противъ дѣлността си. Г-нъ министъръ да каже, защо това прави, и тогавъ Нар. Събрание да направи нѣщо по-зече.

Предсѣдателъ: Бюрото има честта да представи на Събранието, какъ е постъпило, като му бѣше понарандѣ забѣлѣжено, да вика този депутатъ отъ тамъ. То се отнесе до министра на вътрешните дѣла, колкото за идванието му, и казва: че съгласно съ постановлението на Народ. Събрание отъ 5 Априлъ, относително не присъствующия депутатъ Т. Станчевъ, понеже се преслѣдване и задържаване до сега отъ Русчукскиятъ окръженъ съдъ по обвинения, които не му отнематъ правото на присъствие въ Народ. Събрание, то има честта да съ-

общи на министра на вътрешните дѣла, да се распореди за немедленното повикване на рѣчения депутатъ, за да може да се яви въ Народното Събрание. Послѣ бюрото се отнесе до министра на правосъдието съ слѣдующето писмо: (Чете го.) Ще каже, че бюрото е испълнило поголѣмата частъ отъ задачата си. Но предложението на г-на Стамбуловъ значи, че не само да се распореди за това, но именно този неправедно дѣйству ющий да се отаде подъ съдъ. Това е посъдънъ желаніе на Нар. Събрание. (Гласове: Да.) Сега мисля, че е на дневній редъ: който е избранъ отъ 2 или 3 място да каже, кое място приема.

Стамбуловъ: За моето предложение не се е гласоподавало.

Предсѣдателъ: Азъ мисля, че това се прие, и не е нужно да се гласоподава. Има ли нѣкой да говори за Оджакова?

Грънчаровъ: Само това азъ мисля, че Нар. Събрание не може да направи предложение за исключване на чиновници; но само да направи запроѣ до министра на правосъдието, съгласно съ 107 чл. на Конституцията, за да направи той нужните распореждания да се освободи нашия събрать, и да може да присъствува въ Събранието.

Докл. Станчовъ: Азъ желая щото, преди г-нъ министъ на правосъдието да даде нужните разяснения по постъпката на този чиновникъ, до тогаъ Нар. Събрание да се не произнася нито за, нито противъ чиновника. А послѣ щомъ се обясни на Събранието, че той е постъпилъ незаконно, тогаъ Нар. Събрание да се произнесе за това.

Стамбуловъ: Азъ като предложихъ да се махне Оджаковъ отъ служба, то сѫщеврѣменно допълнихъ предложението да се даде подъ съдъ; защото тоя човѣкъ бѣше въ Търново подаждимъ и побѣгъ отъ Търновския съдъ, а министерството на правосъдието го назначи за предсѣдателъ на Русенск. окр. съдъ, гдѣто той направи нѣколко незаконости. Но, по налия законъ, единъ човѣкъ до дѣто се не даде подъ съдъ, не може да се извади отъ служба; и като се ползвувамъ отъ това, че всѣки частенъ човѣкъ може до бѫде обвинителъ и прокуроръ, то може и Нар. Събрание да иска да се даде подъ съдъ този човѣкъ, защото това е срамъ за настъ. Този човѣкъ, който трѣбаше да защищава правото, прави неправдини. Зарадъ туй, мисля, че предложението трѣба да стане по тозъ начинъ: да се оттегли отъ служба и да се даде подъ съдъ; и това трѣба да се предложи на министъ.

Тодоровъ: Споредъ врѣменните съдебни правила, на сѫдилищата се даватъ предсѣдателитѣ на сѫдилища подъ съдъ само по предложението на министъ на правосъдието и по рѣшението на Княза. За

това, по добрѣ би било, тази работа да се представи на надлежній министъ, да испитва работата и да направи както той намѣри за добрѣ.

Предсѣдателъ: Споредъ мене, азъ мисля, че предложението на г-на Станчова, подържано отъ г-на Тодорова, и предложението на г-на Стамбурова не си противорѣчатъ.

П. Станчовъ: Съгласенъ съмъ. Само предложението на г-на Стамбурова да остане за попостѣ.

Предсѣдателъ: То е свършено почти, и министът ще се расправи за тази работа. При всичко това, желанието на Народ. Събрание да се даде подъ съдъ, то е пакъ друга работа.

Стамбуловъ: Мисля, че за нередовноститѣ на единъ предсѣдателъ не трѣба да стане рѣшеніе отъ Княза, за да може да се постъпятъ противъ него. Толкова повече, че Народното Събрание може да го направи чрѣзъ министъ.

Карапетровъ: Искамъ да отговоря на г-на Тодорова, че въ врѣм. съдъ, правила никадъ не се споменува, че се изискува рѣшеніето отъ Княза, когато да се дава предсѣдателъ на сѫдилище подъ съдъ.

Тодоровъ: Въ Врѣм. Съдъ. Правила се казва: по разрѣшеніе па Императорски Комисарь“, то се разбира, че сега по разрѣшеніе на Князъ.

Баларевъ: Азъ съмъ съгласенъ съ г-на Тодорова, че всѣкой съдия, когато да се даде подъ съдъ, то става това по предложението на Министъ на Правосъдието и съ княжески указъ. Ако е обидено частно лице, тогаъ може да го заяви противъ него; но ако е направилъ престъпление въ обязанноститѣ си, то министът трѣба да го направи чрезъ докладъ на Княза. А нѣкой съдия не може да се даде подъ съдъ безъ рѣшеніето на Княза.

Стамбуловъ: Значи Събранието да бѫде като обвинителъ и да съобщи на Министъ на Правосъдието, че като обидено, то нека да се даде Оджаковъ подъ съдъ, а г-нъ Министъ да направи нужните распореждания.

П. Станчовъ: Азъ не съмъ компетентенъ за тая работа; но като имамъ предъ видъ 107 чл. отъ Конституцията, то най-редовно е, както предложихъ да се обѣрнемъ до г-на Министъ на Правосъдието, да благоволи да даде разяснение за този чиновникъ, и Министътъ съгласно съ Конституцията, е дълженъ да ги даде върху това. Ние ще молимъ бюрото да каже на г-на Министъ на Правосъдието да даде нужните разяснения. А послѣ съмъ съгласенъ съ предложението на г-на Стамбурова, да се произнесе Народното Събрание, да се даде този човѣкъ подъ съдъ.

Предсѣдателъ: Азъ по-напредъ забѣгъхъ, че предложението на г-на Станчова не е много да-

лечь отъ предложението на г-на Стамбулова. Единъ казва, че тръба да се даде разяснение, и тогазъ да се произнесе Народното Събрание, че желаетъ да се даде подъ съдъ. — Тогави дохожда първото предложението на г-на Стамбулова, за което да се питатъ Народното Събрание, желаетъ ли да се даде подъ съдъ г-нъ Оджаковъ? — Приема ли се предложението на г-на Стамбулова? (Приема се.) Който не го приема, да си дигне ръжата. (Никой не дига.) Сега мисля, че най-напредъ тръба да стане споредъ предложението на г-на Станчовъ, да се направи питание на Министерството на Правосъдието, а послѣ ще стане онова, че г-нъ Стамбуловъ предлага. Въ тозъ случай мисля, че предложението на г-на Станчовъ може да остане, да не се гласоподава за него.

П. Станчовъ: Моето предложение е нѣщо особено, и желая тоже да се даде на гласоподаване.

Сукиаровъ: Предложението на г-на Станчовъ и на г-на Стамбулова се размѣсиха. Тука не е нуджно да се изисква отъ г-нъ Министрътъ разяснение. Защото вече е явно, че този човѣкъ е нарушилъ закона, и Събранietо види, че ние почти всичца смиубѣдени въ това. Предложението на г-на Стамбулова бѣше просто да се моли г-нъ Министрътъ, да се даде този човѣкъ подъ съдъ — и за това предложението на г-на Станчовъ пада само по себе си.

П. Станчовъ: Азъ пакъ настоявамъ на това предложение, и сега остава на Нар. Събрание да се произнесе.

Самаровъ: Азъ незная, какъ може да станатъ разни гласове по този въпросъ, когато Народ. Събрание признава, че Русчукския съдъ нѣма право да преслѣдва единъ представителъ. Слѣдователно, само за това негово престъпление Народното Събрание е дѣлжно да тегли на съдъ този нарушителъ на закона. Азъ неразбирамъ, каква нужда има да се питатъ Министрътъ на Правосъдието. Това само може да се отнесе на надлежашиятъ министъ, да се испълни това желание на Нар. Събрание.

Михайловский: Г-да! Тръба да помнимъ, че напитъ протоколъ ще се печатѣтъ. И тука се говори за едно учреждение, т. е. за едно сѫдилище, което е важно за всѣка една държава; защото хората ще сѫдятъ, ако четжътъ напитъ дебати, какви понятия имаме ние за прерогативъ на сѫдите, за прерогативъ на Князя и на Министрите. Въ временните Сѫдебни Правила ясно се казва, че сѫдите се отдаватъ подъ съдъ отъ министрите, и по разрѣшение отъ владѣтеля; г-нъ Станчовъ е добре забѣлѣжилъ, че тръба писмено да се обѣрнемъ до министра по тази работа, и той ще ни даде писменъ отговоръ. За това, сѫдебното разрѣшение вече принадлежи на министра и Княза. Г-нъ Тодоръ

Станчовъ ще се яви, като частенъ обвинителъ. Истина ние незнаемъ какъ стои работата и за настъпваша е още тѣмно. Само се знае, че г-нъ Тодоръ Станчевъ е преслѣдванъ въ една работа, която се прилага за едно престъпление, направено въ печата въ една газета. Нашъ печатъ е свободенъ; но, разумѣва се, има исключение и граници. Защото всѣки не може да пише, щото му се е искало. Но пакъ таково едно престъпление не е като крадежъ, злодѣйство и тъй нататъкъ. И за това, ако г-нъ Станчовъ е далъ поръчитель, тогави тръба да се остави свободенъ, докъто не разсѫдятъ по горни инстанции окончателно върху него. За настъпваща работа не е ясна, и тръба компетентните министри да разсѫдятъ какъ стои тая работа. За това по добре е, ако г-нъ П. Станчовъ се обѣрне писмено до Министра, и азъ се надѣя, че Министрътъ ще благоволи да отговори пакъ писмено.

Сукиаровъ: Азъ мисля, че Народното Събрание съ това изявление на желание да се предаде на съдъ г-нъ Оджаковъ, за дѣто е нарушилъ закона, не отнима властъта на никого. Ако не е виновенъ, че се оправдае, но ако е виновенъ, тръба да приеме наказанието си. Ние просто изявяваме желанието до Министра на Правосъдието да предаде този чиновникъ подъ слѣдствие, и ако се оправдае предъ съда, ще биде, разбира се, много по-добре за него. Ние съ това изявление показваме, че нѣмаме нужда да ни се даватъ по-напредъ разяснения. Слѣдствието ще покаже, да ли е истина виновенъ, или не. Ако пакъ г-нъ Станчовъ иска да направи интервю, то това е негова частна работа.

Стамбуловъ: Тука Народното Събрание е докачено въ своите прерогативи, и ние обвиняваме една личностъ, че е докачила правата ни; защото всѣки единъ членъ отъ Събранietо преди 5 денонощието отъ отварянето на Събранietо е цирконосовенъ. Дѣлото е ясно. Т. Станчовъ е далъ залогъ въ 50 полуимпериили, което може да засвидѣтелствува г-нъ Г. Цанковъ, който му даде тѣзи пари. Значи, ако побѣгне г-нъ Тодоръ Станчовъ и не претърпи наказанието, което му опредѣли съдътъ, тогави ще пропаднатъ тѣзи пари и наказанието се извършива съ парите. Тука сми ние като обвинители, и се обрѣщамъ къмъ Министра, който е дѣлженъ да направи, щото е нужно. По напренитото разяснение отъ г-на Министра не е нужно, защото Събранietо знае тая работата, и за това иска именно това.

П. Станчовъ: Само двѣ думи искамъ да кажа на Народното Събрание, и послѣ може да испълни, което е прието за рѣшено. Отъ дѣзнаемъ до дѣто ние тука разисквамъ, че г-нъ Министъ на Правосъдието не се е вече распоредилъ? Заради туй раздѣлъ ще постѫпимъ, ако искаме, щото Министрътъ

да даде разяснение, защото е обидно за правата на единъ Министър да давами подъ съдъ нѣкой неговъ чиновникъ, прѣди да се произнесе той самъ.

Грѣнчаровъ: Тука нѣма никаква обида за правото на единъ Министър; защото всякой единъ може да бѫде тѣжителъ и да се плаче срещу единъ чиновникъ предъ единъ съдъ; и ние казвамъ че молимъ надлежната властъ да се предаде той на съдъ и тогавъ просто молими и изразявамъ желание да се предаде на съдъ и Народно Събрание непредава на съдъ, а само проси да се предаде.

Предсѣдателъ: Тука е вѣпросъ само за форма и нетрѣба да се препирамъ. (Гласове: Искрѣпано е.)

П. Станчовъ: Колкото за интерпелацията, азъ ще я направя писмено съгласно съ Конституцията за да се даде на Министерството, защото азъ мисля, че неможе да ми се отнеме правото, което има всѣки членъ въ Камарата, да може да изиска отъ Министра разяснение върху една работа.

Предсѣдателъ: Тогавъ става противурѣчие на приетото предложение.

Стамбуловъ: Както може всѣки депутатъ частно, така също може и цѣлото Събрание да поканва Министра на основание на 107 членъ на Конституцията за отговоръ на запитвания.

Предсѣдателъ: Азъ мисля, че вѣпросът е искрѣпанъ. (Гласове: Искрѣпанъ е.) Сега дохождамъ на дневният редъ, който завчера рѣшихми. Които сѫ избрани отъ двѣ мѣста, трѣба да заявятъ, кое приематъ и кое отхвѣрлятъ. Послѣ ще се отнесе Народ. Събрание до Министра на Вътрѣшнитѣ дѣла, за да направи распорежданія за допълнителни избори.

Вѣлчевъ — Раховски Депутатъ: Азъ съмъ избранъ отъ Раховска и Алтимирска околии. Приемамъ отъ Рахово.

Ат. Безирянъ: Азъ съмъ избранъ отъ Кулска и Видинска околии. Приемамъ отъ Видинъ.

Бурмовъ: Избранъ съмъ отъ Габрово и Трестеникъ. Приемамъ отъ Габрово.

Тодоровъ: Избранъ съмъ отъ двѣ мѣста, но желая да се рѣши по жребие, кое мѣсто ще ми сепадне да застѫпи. (Гласове: Това неможе.)

Стамбуловъ: Това има въ закона и може да стане; вѣпросъ е само какъ да се направи жребие.

Тодоровъ: Въ такъвъ случай приемамъ Елена, а Никополъ оставямъ.

Даскаловъ: Азъ съмъ избранъ отъ Самоковъ и Козлуджа. Приемамъ Козлуджа.

Митр. Симеонъ Прѣславский: Избранъ съмъ отъ Балчикъ, и Скопенска околии, отъ които предпочитамъ Балчикъ.

Наумовъ: Азъ приемамъ Брѣзникъ, а оставямъ втората.

Предсѣдателъ: Освѣнѣ това, има още нѣкои, които сѫ избрани отъ по двѣ мѣста, а днесъ ги нѣма тука. До тѣхъ ще се обѣрнемъ писмено да даджатъ съобщение, отъ кои мѣста желаятъ да се считатъ за депутати. Азъ съмъ избранъ отъ Търново и Дрѣново, и приемамъ Дрѣновската околия.

Пановъ: Азъ приемамъ отъ Ломското окрѫжение, а града Ломъ оставямъ.

Цеко Петковъ: Азъ съмъ добилъ и свидѣтелство отъ Берковското окрѫжение. Приемамъ отъ Ломско окрѫжение.

Предсѣдателъ: Ви сте вѣче кассирани отъ Берковското окрѫжение.

Маноловъ: Желателно е Министерството скоро да назначи денъ, когато да станжтъ допълнителните избори на тѣзи околии, които останаха сега безъ представители.

Предсѣдателъ: Това го има вѣче въ закона и ние не можемъ друго, освѣнѣ да постѫпимъ спорѣдъ закона.

Цановъ: Имаме законъ, и тамъ е казано, че най-голѣмийтѣ срокъ е 40 деноъ, до когато трѣба изборите да станжтъ. Но ние можемъ да постѫпимъ по-рано.

Предсѣдателъ: Азъ мисля, че не можемъ по-рано. 10 деноъ послѣ провѣркитѣ трѣба всѣкий депутатъ да се произнесе отъ кое мѣсто приема. Сега още нѣма 10 деноъ.

Стамбуловъ: Членътъ въ закона казва, че новите избори ставатъ въ разстояние на 40 деноъ. Значи, въ това разстояние трѣба да станжтъ, но може да станжтъ и понапредъ напр. въ 30 деноъ. За това молимъ исполнителната властъ да станжтъ, ако е възможно, за 30 деноъ, понеже членътъ казва, че заповѣдта за да станжтъ изборите трѣба да се издаде 20 деноъ напредъ. Тогавъ най-хубаво ще бѫде да се каже 30 деноъ. Това остава на исполнителната властъ.

Предсѣдателъ: Бюрото е съгласно съ предложението на г-на Стамбурова, като зе предъ видъ че могатъ да станжтъ изборите по-напредъ.

Храновъ: Искамъ да попитамъ за една работа и незная, да ли е сега врѣме или е по-добре други пѫти да направя това. Въ Трѣнското окрѫжение Царибродска околия, има едно село „Планици“. Презъ това село е прекарана пограничната линия между България и Сърбия. Земята дохожда въ територията на нашето Княжество, а кѫщите оставатъ въ Сърбия. Сега кѫщите се развалиятъ отъ Сърбското Правителство. Азъ би желалъ надлежнijий Министър да даде разяснение върху това.

Предсѣдателъ: Приемали се предложението на г-на Хранова? (Приема се.)

Савва Илиевъ: Слѣдъ провѣркитѣ, които

станаха, видѣ се, че нѣкой депутати останаха като положителни, други като висящи, а трети се кассираха. Сега като е дума да станжъ допълнителни избори въ тѣзи мѣста, отъ които депутатите се отказаха, предлагамъ съвършено да станжъ изборите и тамъ, дѣто депутатите съзирали. (Гласове: Това се разбира!)

Предсѣдателъ: Това се разбира, но въпросътъ като не може да се предложи на вищегласието на Народното Събрание, азъ считамъ това като нѣщо, което произлиза отъ самото обстоятелство. Защото допълненията ставатъ не само за тѣзи, които съ избрани отъ по двѣ мѣста, но и за тѣзи, които съ кассирани. Тогава да се върнемъ на предложението на г-на Хранова. Азъ мисля, че тѣзи неудобства, които съ станали и ставатъ въ Трънското окръжие, съ единъ въпросъ сериозенъ, и азъ всичко чакамъ, Народното Събрание да се изрази върху тозъ въпросъ, защото има случай, дѣто не само кѫщите на нѣкой отъ жителите се развалятъ, но и други още нѣща имъ се отниматъ и не праведно се присвояватъ. За това предлагамъ да стане по-добро изучване на всичко това, що става въ цѣлия този окръгъ. Нѣкои отъ Трънския окръгъ съ идвали до министерството за оплакване. Едни казватъ, че 30 села, други казватъ, че 10 села, съ въ твърдѣ неправилно положение. Още въ Търновското Събрание бѣше са подигнало въпросъ за тѣзи нѣща.

Храновъ: Онова щото разясняхъ, то се отнася само за границата, която иде прѣзъ Трънския окръгъ. Тази граница не е преведена, съгласно съ наказанията на Берлинския трактатъ, и по тая причина има 17 села, които съ прерѣзани почти на половина. Тука има неправилности, дѣто съ останжли сѫщите въ Сърбия, когато трѣбаше да останжатъ въ България. Азъ съмъ направилъ една малка карта за това и сега направихъ предложение само за кѫщите на това село Планици, но има още и други села, дѣто съ станжли подобни неправилности.

Предсѣдателъ: Ще се земе въ внимание и ще се предаде на Министерството.

Тодоровъ: Тъй като постоянно се слушатъ размирици въ Источна България, и като онзи денъ самото бюро каза, че съ се зели нуждните мѣрки,

то азъ щѣхъ да питамъ, зели ли съ се наистина таквъзъ достаточни мѣрки за да се запретятъ за напрѣдъ такива размирици? Има ли по добри и по пълни свидѣния за това?

Предсѣдателъ: За по пълни свѣдѣния можемъ да се отнесемъ до министерството, но азъ получихъ една телеграма изъ Османъ-Пазарь отъ человѣци (на които отъ страна на Народното Събрание се отговори), че тѣзи хора благодарятъ, за това дѣто имъ се е отговорило, че съ се зели мѣрки. Тука е и представителътъ отъ Силистра и може да заяви какъ е станжла работата. Ние нѣмамъ по-нови свѣдѣния за това.

Тихчевъ: Вследствие на тѣзи заявления отъ Османъ-Пазарь и отъ Ески-Джума азъ попитахъ какъ става въ Силистра. Тѣ отговориха, че съ зети мѣрки за това и че съ благодарни за тѣзи мѣрки.

Предсѣдателъ: Тогавъ не намѣрвамъ причина да питамъ Министерството. Кога желае Народното Събрание да има идущето си засѣданіе? (Гласове въ петъкъ въ обикновенното врѣме.) Тогавъ засѣданіето за днес е затворено; а за частни засѣданія, ако ги има утре, можемъ да се споразумѣемъ.

(Конецъ на 3 часа послѣ пладня.)

Предсѣдателъ: **П. Р. Славейковъ.**

Подпредсѣдатели	Д-ръ И. Брадель.
	Н. Сункаровъ.

Секретари	Ив. Даневъ
	Хр. Баларевъ
	В. П. Золотовъ
	К. Коевъ.

Управителъ на стенографическото бюро А. Безеншекъ.